

हस्तलिखित गीत संग्रह

संग्रह व सुलेखन - अमित भोरकडे

जिल्हा परिषद प्राथमिक शाळा सोड्डी
ता. मंगळवेढा, जि. सोलापूर
मो.7588504852

सुबह सवेरे लेकर तेरा

स्वर काळी- 9

सुबह सवेरे लेकर तेरा नाम प्रभू
करते है हम शुरु , आज का काम प्रभू ॥ ६७ ॥ } २ वेळा

मिलकर इस धरती को , चमन बनाएँ हम
गांधी गौतम राम कृष्ण बन जाए हम } २ वेळा
यही हमारा हो हरदम पैगाम प्रभू
करते है हम शुरु , आज का काम प्रभू ॥ ६८ ॥

मात-पिता की सेवा और सम्मान करे
उनकी खुशियों पर सब कुछ कुर्बान करे } २ वेळा
अच्छे कर्मों का अच्छा परिणाम प्रभू
करते है हम शुरु , आज का काम प्रभू ॥ ६९ ॥

शुद्ध भाव से तेरा ध्यान लगाये हम
विद्या का वरदान तुम्ही से पाये हम } २ वेळा
तुम्ही से है आगाज तुम्ही अंजाम प्रभू
करते है हम शुरु , आज का काम प्रभू ॥ ७० ॥

गुरुओं का सत्कार कभी ना भूले हम
इतना बने महान गगन को छू ले हम } २ वेळा
तुम्ही से हर सुबह तुम्ही से शाम प्रभू
करते है हम शुरु आज का काम प्रभू ॥ ७१ ॥

सुबह सवेरे लेकर तेरा नाम प्रभू
करते है हम शुरु , आज का काम प्रभू

“अभिरामोश्कृते”

॥ हीच आमची प्रार्थना ॥

हीच आमची प्रार्थना अत हेच आमचे मागणे
माणसाने माणसाशी माणसासम वागणे

धर्म, जाती, प्रांत, भाषा, वेदा सारे संपू दे
एक तिळा, एक आशा, एक रुगी रुगू दे
अत पुन्हा पसरो मनावर शुद्धतेचे चांदणे
माणसाने माणसाशी

भोवताली दाटला अंधार दुःखाचा जरी
सूर्य मत्स्याचा उदरा उगवेल आहे खात्री
तोवरी देई आम्हाला काजव्यांचे जागणे
माणसाने माणसाशी

लाभले आरुष्य जितके ते जगावे चांगले
पाउले चाली पूढे जे घांबले ते संपले
घेतला जो इबास आता तो पुन्हा ना लाभणे
माणसाने माणसाशी

- गीतकार - समिर सावंत
- चित्रपट - उंबडू (२०१७)

“अमित भोस्ले”

प्रार्थना

॥ प्रारंभी विनंती करु गणपती
विद्या-दयासागर
अज्ञानत्व हरोनि बुद्धि मति दे
अराध्य मोरेखरा
चिंता, क्लेश, दरिद्र, दुःख अवधे
देशांतर पाठवी
हेरंबा, गणनायका, गजमुखा
भक्ता बहू तोषवी ॥

२२ शुभं करोति कल्याणम्
आरोग्यम् धनसंपदाः
शत्रुबुद्धि - विनाशाय
दीपज्योति नमोऽस्तुते ॥
दिव्या दिव्या दीपत्कार
कानी कुंडले मोतीहार
दिव्याला पाहून नमस्कार ॥ २२

“अमितभोक्ते”

केशवा माधवा ॐ

केशवा माधवा तुझ्या नामात रे गोडवा ॥ ६॥

तुझ्यासारखा तुच देवा,
तुला कुणाचा नाही हेवा,
वेळोवेळी संकटातूनी, तारीशी मानवा ... ॥ ७ ॥

वेडा होऊनी भक्तीसाठी,
गोपगड्यांसह यमुना काठी,
नंदा घराच्या गाई राखशी, गोकुळी यादवा ॥ २॥

वीर धनुर्घर पाथीसाठी,
चक्रसुदरीन घेऊन हाती,
रथ हाकूनिया पांडवांचा, पळविशी कौरवा ॥ ३॥

“अमितभोक्ते”

इतनी शक्ति

इतनी शक्ति हमें देना दाता, मन का विश्वास कमजोर होना
हम चले तेक रस्ते पे हमसे, भूलकर भी कोई भूल होना ॥ ६ ॥

दूर अज्ञान के हो अंधेरे,
तू हमें ज्ञानकी रोशनी दे,
हरे बुराई से बचते रहे हम,
जितनी भी दे भली जिंदगी दे
बैर हो ना किसी का किसीसे, भावना मनमें बदलेकी होना ॥ ७ ॥

हम ना सोचे हमे क्या मिला है,
हम ये सोचे किया क्या है अर्पण,
फूल खुशियों के बाँटे सभी को,
सबका जीवन भी बन जाए मधुबन
अपनी करुणाका जल तू बहाके, करे दे पावन हरे एक मन का कोना ॥ ८ ॥

—•••*•••—
"अमित भोक्ते"

वसे तो देव

इकडे तिकडे शोधीसी कोरे फिरणी वेळ्यापरी
वसे तो देव तुझ्या अंतरी ॥ ६॥

सुरीते काठी डोंगर माथी,
संतमुनीजन प्रभुगुण गाती,
या विश्वाचा जो निर्माता जागा असे श्रीहरी ॥३॥

मिळतो मानव जन्म एकदा,
इश्वर एकच असे सर्वदा,
अज्ञानाचा सालुनी पडदा येई सन्मार्गावरी ॥२॥

असेल इच्छा जर मुक्तीची,
कास धरावी सद्भक्तीची,
वाट खरी ही आत्महिताची तूझीया धरतीवरी ॥ ३॥

“अमितभोश्कडे”

तुम ही हो माता...

तुम ही हो माता, पिता तुम ही हो ।
तुम ही हो बंधू, सखा तुम ही हो ॥ ८॥

तुम ही हो साथी, तुम ही सहारे ।
कोई न अपना, सिवा तुम्हारे ।
तुम ही हो नैया तुम ही खिंचेया ॥ १॥

जो खिल ना सके वो फूल हम है ।
तुम्हारे चरणोंकी धूल हम है ।
दया की दृष्टी सदा ही रखना ॥ २॥

गुरुब्रह्मा गुरुविष्णुः । गुरुदेवो महेश्वरः ।
गुरुः साक्षात् परब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥
उठा उठा हो सकळिक । वाचे स्मरावा गजमुख ।
त्रयद्वि - सिद्धीच्या नाथक । सुखदायक भक्तांसी ॥

“अमितभोश्कुडे”

जय जय जय प्रथमेशा गणेशा
मंगलमय कर सारे जीवन
शिव सुता तुज करितो वंदन
जय जय जय प्रथमेशा गणेशा ॥ ६ ॥

जय जय जय
प्रथमेशा

उरी निराशा खत नसू दे
सदा हर्ष आनंद असू दे
पावनतेया शंघ वसू दे
रुजू दे.... फुलु दे ...
फुलु दे नव अभिलाषा ॥ १ ॥

आकांक्षांना पंख फुट्ट दे
प्रतिमेचे नवरंग झरु दे
उल्हासाने जीवन भरु दे
बहर नवा दे या उन्मेशा ॥ २ ॥

स्वप्नांना आकार मिळू दे
इच्छांना आधार मिळू दे
जगण्यातून ओंकार मिळू दे
गवस सुरातून नू अविनाशा ॥ ३ ॥

► आनंद कुलकर्णी

“अभिरामोश्कडे”

करितो प्रार्थना

काली १.

करितो प्रार्थना , हे दाता तुज , मंगलता ही लाभो
ज्ञान कणांनी , वर्षुनी आम्हा (२वेळा), विनम्रता ही लाभो ॥घृ॥

दे बुद्धी दे , दे शक्ती दे...

दे आशिष दे , तू सर्वांना

दे युक्ती दे , दे भक्ती दे...

घे चरणी घे तू सर्वांना

विनंती करितो , हे दाता तुज , कोमलता ही लाभो

ज्ञान कणांनी , वर्षुनी आम्हा (२वेळा), विनम्रता ही लाभो ॥शा॥

दे सद्बुद्धी , दे समृद्धी

ने प्रगतीस्तव , तू सर्वांना

विश्वबंधूता , विश्वएकता

देही भावना , तू सर्वांना

करितो कामना , हे दाता तुज , चंचलता ही लाभो

ज्ञान कणांनी , वर्षुनी आम्हा (२वेळा), विनम्रता ही लाभो ॥शा॥

करितो प्रार्थना , हे दाता तुज , मंगलता ही लाभो

ॐ शिवाय शुक्रे

जयशारदे

स्वरकाळी ५

जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे
हो प्रसन्न मज वरदान दे (२ वेळा)

जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे ॥धृ॥

सांऽधऽमऽधऽ निऽपऽगऽपऽ

जननी पिता गुरुबंधू ही
नाती अशी माझी तुझी
करुनी कृपा मज उद्धारी (२ वेळा)

मी शरण तुज वागदेवते

जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे ॥१॥

करी ग्रंथ वीणा शोभते

देण्यास विद्या त्रिभूवनी

शिव सत्य सुंदर तत्व ते (२ वेळा)

मुर्तीति तुझीया नांदते

जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे, जय शारदे ॥२॥

“अभिरामोश्कडे”

देवा तु किती सुंदर

देवा तुझे किती, सुंदर आकाश
सुंदर प्रकाश सूर्य देतो ...॥६॥

सुंदर चांदण्या, चंद्र हा सुंदर
चांदणे सुंदर पडे त्याचे
पडे त्याचे ... ॥७॥

सुंदर ही झाडे, सुंदर पाखरे
किती गोंड बरे, गाणे गाती
गाणी गाते ... ॥२॥

सुंदर वेलींची, सुंदर ही फुले
तशी आम्ही मुले देवा तुझी
देवा तुझी ... ॥३॥

इतुके सुंदर, जग तुझे जर
किती वू सुंदर असशील ... ॥४॥.

गीत: ग.ह.पाटील

लेखक- अमित भोरकडे

अमित भोरकडे

मानवा इथे...

राग - यमन कल्याण

मानवा इथे , मी तुझे गीत गावे
असे गीत गावे ... तुझे हित व्हावे
मानवा इथे , मी तूझे गीत गावे ॥६॥

एकाने हसावे , लाखाने रडावे - २ वेळा
असे विश्व आता , इथे ना उरावे - २ वेळा
मानवा इथे , मी तूझे गीत गावे ॥७॥

तुझ्याच भूकेचे, कोडे उलगडावे २ वेळा
तुझे दुःख सारे , गळूनी पडावे २ वेळा
मानवा इथे , मी तुझे गीत गावे ॥८॥

असे तुझे माझे नाते जुळावे २ वेळा
तुझ्या संकटाशी इथे मी लढावे २ वेळा
मानवा इथे , मी तुझे गीत गावे ॥९॥

इथे सारे सारे नवे पेरताना २ वेळा
वामनापरि मी तुझे हात व्हावे २ वेळा
मानवा इथे , मी तुझे गीत गावे ॥१०॥

“अमितभोस्कडे”

सृष्टीवर अवध्या एका

सृष्टीवर अवध्या एका, प्रभूची पाखरं
वंदू सारे त्याला, जोडोनिया दोन्ही कर ॥ १॥

प्रेमभावे पावन व्हावे, मनांचे गाभारे
अंश सर्व त्याचे आपण, एकरूप सारे
घेऊ त्याचे नाम मिळूनी, गाऊ तिरंतर
वंदू सारे त्याला, जोडोनिया दोन्ही कर ॥ १॥

नाम घोष त्याचा करुनी, भरु आसमंत
सुख-दुःख जाणी आपुला, सखा भगवंत
दीन दुःखितांचा दाता, रखूमादेवीवर
वंदू सारे त्याला, जोडोनिया दोन्ही कर ॥ २॥

नावे वेगळाली तरी तो, देव एक आहे
सर्वाभूती ठायी त्याचे, रूप मात्र पाहे
सेवाधर्मी राहे येशू, अल्लाह ति ईश्वर
वंदू सारे त्याला, जोडोनिया दोन्ही कर ॥ ३॥

(प्रत्येक ओळ २ वेळा म्हणणे)

ॐ श्रीगणेशाय नमः

नमस्कार माझ्या...

नमस्कार माझ्या या ज्ञानमंदिरा ,
सत्यम् शिवम् सुंदरा ॥ ६ ॥

शब्दरूप शक्ती दे,
भावरूप भक्ती दे,
प्रगतीचे पंख दे , विमणवाखरा ॥ ७ ॥

विद्याघन दे आम्हास ,
एक छंद एक द्यास ,
नाव तेई वेलतीथी , द्यासागरा ॥ ८ ॥

होऊ आम्ही नितीवंत ,
कला गुणी बुद्धीमंत ,
कितीचा कळस जाई उंच अंबरा ॥ ९ ॥

“अमितभोक्ते”

॥ मम सुखं सुखीयम् ॥

मम सुखं सुखीयम्
मम सुखं सुखीयम्
लोकहितम् मम सुखीयम् ... लोकहितम् ॥ ६ ॥
न भोगं भवेत् सुखीयम्
न सुखं शयने शयनीयम्
अहनिशं जागृणीयम् लोकहितम् ... ॥ ३ ॥

दुःखमागरे तृणीयम्
कष्टपर्वतं चरणीयम्
विपत्तीविपने भ्रमणीयम् ... लोकहितम् ... ॥ २ ॥

गहना अरण्ये धनाधिकारे
बंधुजताहं स्थिता गह्वरे
तत्रमया संचरणीयम् ...
लोकहितम् मम सुखीयम् ... ॥ ४ ॥

“अमितभोक्ते”

अरा तो एकची धर्म

अरा तो एकची धर्म, जगाला प्रेम अर्पावे
जगी जे हीन अनिपतिन,
जगी जे दीन पददलिन
तया जाऊन उठवावे, जगाला प्रेम अर्पावे ॥१॥

सदा जे आन अनिबिकल,
जयांना गांजनी सकल
तया जाऊन हसवावे, जगाला प्रेम अर्पावे ॥२॥

कुणा ना व्यर्थ शिणवावे,
कुणा ना व्यर्थ हिणवावे
समस्ता बंधू मानावे, जगाला प्रेम अर्पावे ॥३॥

प्रभुची लेकरी सारे,
तयाला सर्व ही प्यारी
कूणा ना दृच्छ लेखावे, जगाला प्रेम अर्पावे ॥४॥

असे हे सारे धर्माचे,
असे हे सारे सत्याचे
पुत्रार्था प्राण ही द्यावे, जगाला प्रेम अर्पावे ॥५॥

“अणिभोश्कुडे”

देहाची तिजोरी

देहाची तिजोरी, भक्तीचाच ठेवा
उघडवत देवा आता उघडवत देवा ॥ ६॥

पिते दुध डोळे मिटुनी गत मांगराची,
मनी चोरट्याच्या करे भीती चांदण्याची,
सरावल्या हातांनाही कंप का झुजवा ॥ ७॥

उजेडात होते पुण्य अंधारात पाप,
ज्याच्या त्याच्या हाती आहे कर्तव्याचे माप,
दुष्टदुर्जनांची कैसी घडे लोकमेवा ॥ २॥

स्वार्थ जणू भिंतीवरचा, आनसा बिलोरी
आपुलीच प्रतिमा होते आपुलीच वैरी,
घडीघडी अपराधांचा तेल सावरावा ॥ ३॥

—•••—
"अभिरामोश्कडे"

जयतु शार्ङ्गशालिनी
 जयतु पुण्यदायिनी
 जयतु जयतु जयतु जगती
 मृतमूर्त्ति मृनिणी ... ॥ ६ ॥

जयतु
शार्ङ्गशालिनी

स्यात्त गगनं मंडलात् नोषतीं निगदतात् ,
 समरस्रज्ज्वाला क्षण्यत् दृष्टदिशो ब्रजवतात् ।
 ज्येष्ठ एषतंत्रं लोकतंत्रं, वीरमंत्रं गीत गीतं ,
 लक्ष्म्यं वादळ्यं समागतं, उत्पत्तीं दळे रण्यत् ।
 स्यामिमानं तळपुनी, सांगतात् संगिनी
 जयतु जयतु जयतु ... ॥ ७ ॥

एकं जीवथी नसात्, प्राणं तोवथी अथत्
 भावशक्तीं माणसात् प्राणदेहं पंजरात् ।
 मायमूर्त्ति रक्षणार्थं हनुं हनुं अंगरात्
 अशा उफाकतात् लक्ष्म्यं उमीं अंतयत् ।
 द्युडकली पुरीबीनी मूडकल्या कडवीनी
 जयतु जयतु जयतु ... ॥ ८ ॥

"अशितभोरकुडे"

ये मत कहो खुदा से ...

ये मत खुदा से ... मेरी मुश्किलें बड़ी हैं।
ये मुश्किलों से कह दो ...
मेरा खुदा बड़ा है।

आती है आंधीयाँ तो ... कर उनका खैर मकदम,
तुफ़ानों सेही तु लड़ने खुदा ने तुझे जड़ा है।
ये मत खुदा से ... ॥

अठनी में लपके सोना है और भी निखरता,
दुर्गम को पार करके हिमालय को चढ़ा है,
लाएगी रंग महानत उमाखीर लुठहारी एकदिन,
होगा विशाल करवन वो बीज जो पड़ा है।
ये मत खुदा से ... ॥

वा सब शक्तियोंसे जब साथ है हमारे
हर काम उसके रहते हर जगह हुआ पड़ा है ...
कुल भी हार ना ना हिंमत का कदम बढ़ाओ
हजारों कदम बढ़ाने वो सामने खड़ा है
ये मत खुदा से ... ॥

“अग्निभोरकड़े”

वंदे मातरम्

राष्ट्र की जय चेतना का गान वंदे मातरम्

राष्ट्र भक्ति प्रेरणा का गान वंदे मातरम् ॥ ६ ॥

झल्लरी झनकार झनके नाद वंदे मातरम्,

शंख का संघोष चहुँदिसि व्याप्त वंदे मातरम्

राष्ट्र भक्ति प्रेरणा का ००० ॥ १ ॥

सृष्टी के बीज मंत्र का है, मर्म वंदे मातरम्,

राम के वनवास का है साम्य वंदे मातरम्,

दिव्य गीता ज्ञान का आधार वंदे मातरम्

राष्ट्र भक्ति प्रेरणा का ००० ॥ २ ॥

हल्दी घाटी के कणों में व्याप्त वंदे मातरम्,

दिव्य जोहर ज्वाला का है तेज वंदे मातरम्,

विश्व के बलिदान का आधार वंदे मातरम्

राष्ट्र भक्ति प्रेरणा का ००० ॥ ३ ॥

पादाक्रांत करेगी धरती गर्जित वंदे मातरम्,

हरीदल थरथर कापे सुनकर नाद वंदे मातरम्,

विर पत्नी की अमर ललकार वंदे मातरम्,

राष्ट्र भक्ति प्रेरणा का गान वंदे मातरम् ॥ ४ ॥

...

“अमितभोक्ते”

मेरा मुल्क मेरा देश

मेरा मुल्क मेरा देश मेरा ये वतन
शान्ति का उन्नति का प्यार का चमन ॥६॥ रबेका
इसके वास्ते निसार है
मेरा तन मेरा मन
ए वतन ए वतन ए वतन जानेमन जानेमन जानेमन रबे
मेरा मुल्क मेरा देश

इसकी मिट्टी से बने तेरे मेरे ये बदन
इसकी धरती तेरे मेरे वास्ते गगन
इसने ही सिखाया हमको जीने का चलन
जीने का चलन ...
इसके वास्ते निसार है ॥६॥

अपने इस चमन को स्वर्ग हम बनायेंगे
कोना कोना अपने देश का सजायेंगे
जहन होगा जिन्दगी का हांसे सब मगन
होगे सब मगन
इसके वास्ते निसार है ॥७॥

“अमित भोश्कडे”

ऐ प्यारी भारत माँ

ऐ प्यारी भारत माँ, तेरे हम गीत गाते है रवेळा
गुणगुणाते है, खुशी से गीत गाते है ॥ धृ॥ रवेळा

स्वर लहरों का गुँजन माँ, झरझर झरते झरनों में }
हँसी खुशी का नर्तन माँ, थिरक थिरक किया मोरोंने }
स्वतंत्रता का विजयगान हम जोर से गाते है रवेळा
ऐ प्यारी भारत माँ, तेरे हम गीत गाते है ... ॥ ११॥

जीता हमने सीखा माँ, छत्रपती शिवराजा से }
मरना हमने सीखा माँ, शेर शंभू राजा से } रवेळा
जीता मरना तेरे कारण (रवेळा) शपथ उठाते है रवेळा
ऐ प्यारी भारत माँ, तेरे हम गीत गाते है ... ॥ १२॥

“अभिरामोश्कडे”

पून्हा नव्याने नव्या दिलाने

पून्हा नव्याने, नव्या दिलाने, गाणे गाऊया २वेळा

या भूमीचे, या आईचे, गाणे गाऊया ... ॥ धृ ॥ २वेळा

ला ला ला ला ५५ ४ वेळा

आकाशीचे रंग उडाले, मावळले तारे (२वेळा)

फितूर आणिक होऊन गेले, सळसळते वारे

चला उठारे बदलू सारे स्वतःस बदलू या २वेळा

पून्हा नव्याने नव्या दिलाने गाणे गाऊया ... ॥ १ ॥

ला ला ला ला ५५ ४ वेळा

सरळ बोलू या, सरळ वागू या, सरळ विचारांनी २वेळा

नवीन आशा नवीन भाषा हाती घेऊनी

नवे चित्र हे नव्या आकाशी आता काढू या २वेळा

पून्हा नव्याने नव्या दिलाने गाणे गाऊया ... ॥ २ ॥

ला ला ला ला ५५ ४ वेळा

फूलून येतील शेतमळे मग हिरव्या गाण्याने (३वेळा)

आईचे मग भरून येतील डोळे मायेने (२वेळा)

त्या मायेच्या चरणापाशी जन्मच वाहू या २वेळा

पून्हा नव्याने नव्या दिलाने गाणे गाऊया ... ॥ ३ ॥

ला ला ला ला ५५ ४ वेळा

“अमितभोस्कडे”

देश सारा एकीच्या...

(स्वर काळी २)

देश सारा एकीच्या, शक्तीने भारुया
आपण सारे, वैर आपुले, एक दिलाने सारु या ॥८॥

कोणाला, कोणीही, साथ द्यावी चांगली
माणसातली माणुसकी ना, अजून येथे पांगली
हृदयांना, हृदयांनी प्राणपणाने तारु या...
आपण सारे, वैर आपुले, एक दिलाने सारु या ॥९॥

उंच नभाचे, गोड निळेपण, मनात बसवू आता
आनंदाचे, निमळ देणे, देऊ जाता जाता
देवदूत जणू, आम्ही येथे प्रेमाने अवतरु या...
आपण सारे, वैर आपुले, एक दिलाने सारु या ॥१०॥

इतिहासाने, पूर्वज सारे, आजवरी जरी जपले
कसे विस्मरतो, आम्ही त्यांना, भान कुदे हरपले
निष्ठेची, श्रद्धेची, वृंदावने फुलारु या...
आपण सारे, वैर आपुले, एक दिलाने सारु या ॥११॥

“अभितोश्चुडे”

कभी किसीके कहने पर...

स्वर - काळी १

कभी किसीके कहने पर ना तोड़ेंगे हम
यह देश हमारा, जान से प्यारा, जोड़ेंगे हम
भारतीयम् ऽऽ भारतीयम् ऽऽ, हम है भारतीयम् ऽऽ भारतीयम्

ये संतोकी भूमी पावन, स्वर्ग से महान है २ वेळा
ये शूरो की भारतमाता, प्राण से भी प्रिय है २ वेळा
बँटवारा जो करे देश का, उसको भी देखेंगे हम
यह देश हमारा, जान से प्यारा, जोड़ेंगे हम
भारतीयम् ऽऽ भारतीयम् ऽऽ, हम है भारतीयम् ऽऽ भारतीयम् ॥१॥

धर्म पंथ और भाषा जाति भिन्न भिन्न है २ वेळा
विभिन्नता में ऐक्य हमारा विश्वशांती वंक्ष्य है २ वेळा
मानवता का धर्म हमारा जागने जिऐंगे हम
यह देश हमारा जान से प्यारा जोड़ेंगे हम
भारतीयम् ऽऽ भारतीयम् ऽऽ हम है भारतीयम् ऽऽ भारतीयम् ॥२॥

“अग्निभोश्कृते”

हमको मन की शक्ति देना

स्वर काळी ५

हमको मन की शक्ति देना
श्रद्धा-विश्वास की भक्ती देना } २ वेळा
हे ईश्वर तুম, हमको अपने, शरण में सदा रखता ॥ धृ॥
ल ल ला, ल ल ला, ल ल ला ला, ला (२ वेळा)

सपने जगा दे, हमारे मन में
नयी रेशती, दिखा दे जग में } २ वेळा
आगे आगे बढ़ते जाएंगे हम हम हम
हमको मन की शक्ति देना ॥ १॥
ल ल ला, ल ल ला, ल ल ला ला, ला (२ वेळा)

आँधियाँ घिर आयें, तुफान भी आयें
न घबरायें, न कतरायें } २ वेळा
ऐसी शक्ति ताकद पायेंगे हम हम हम
हमको मन की शक्ति देना ॥ २॥
ल ल ला, ल ल ला, ल ल ला ला, ला (२ वेळा)

शिक्षा का सागर, बहेगा जग में
अशिक्षा का अंधियारा, भागे तम में } २ वेळा
ऐसा बदलान तो पायेंगे हम हम हम
हमको मन की शक्ति देना ॥ ३॥ (२ वेळा)

“अग्नि भो शक्रे”

हे शिवसुंदर समरशालिनी

हे शिवसुंदर समरशालिनी, महारष्ट्र माऊली
युगायुगांची, जीवतगंगा, उदे तुझ्या पाऊली ... ॥१॥

मगठमोळी, जमीत काली, सह्यगिरीचे कडे
सदाशिवाची, चरणचाल या तून एकदा घडे
पायखुणांवर स्मरणमंदिरे, इथे उभी राहिली
युगायुगांची, जीवतगंगा ॥३॥

शिवहास्यासम, मुक्तवाहते, इकडे गोदावरी
ज्वारिसह समशेर पोसली, कृष्णा तीरावरी
विसावली वर्धेवर अवध्या, दुतियेची सावली
युगायुगांची, जीवतगंगा ॥२॥

भावभक्तीचे, पुन्हा पुन्हा तुज, अभिवादन भगवती
तुझ्या पदावर, नव्या युगाची, घडेल अमरावती
किरण क्रांतीचे, दिसतील देवी, तुझ्याच उदयांचली
युगायुगांची, जीवतगंगा ॥३॥

महाराष्ट्र गीत

हिमलयाशी सांगती नाते अह्यगिरीचे कडे
जय महाराष्ट्र जय महाराष्ट्र जय निमादती चौघडे ॥ ६॥

दगडांचा हा देश छाती दगडाची याची
उभंग अविशाच्या मागे स्फूर्ती शिवबांची
राष्ट्रधर्म हा एकच तार बुद्धी शक्तीच्या पुढे ॥ ६॥
जय महाराष्ट्र

गाडागाडांवर कड्याकड्यावर इतिहासाच्या खुणा
मनामनांवर मंत्र घालुनि देत नव्या प्रेरणा
मान रक्षिण्या इथे शिंपले एकताचे किती एडे ॥ ७॥
जय महाराष्ट्र

सुतांचा हा देश सोयरा पिडित दुःखितांचा
वीरांचा हा देश आक्रमक एकक दितांचा
तळपत राहिल अद्वैत जोवरी चंद्र सूर्य हे एडे ॥ ८॥
जय महाराष्ट्र

“अमितभोश्के”

रक्ताने लिहणी गाथा

रक्ताने लिहणी गाथा, प्राणांचे दिले बलिदान
त्या अमरवीरांचा देश, हा स्वतंत्र हिंदुस्तान

हा स्वतंत्र हिंदुस्तान

॥ ४ ॥

सारेण रेणप गपध पधसां ... साधप धपण पगरे गेरसा

अलाप ----

जुलमास दिले आळान, स्वराज्य रेवोनी याथा

प्राणात असे तो प्राण झुंजले वीर शिवराया

बाजीने राखली खींड, समरांगणी देवुनी प्राण

त्या अमरवीरांचा देश, हा स्वतंत्र हिंदुस्तान ... ॥ ५ ॥

पाठीशी बांधुनी बाळ, झुंजली झाशीची राणी

फेकूनी तडाहून घोडा, शत्रूस पाजले पाणी

शौर्याचे निजरे गाती, आजूनी गौरव गाण ... ॥ ६ ॥

घालता गळ्यामध्ये फास, मातेचे भरले डोळे

हृदयातुनी वदते माता, लाभोत अशी ही बाळे

मातेची राखली लाज, अपुणी अपुले प्राण

त्या अमरवीरांचा देश, हा स्वतंत्र हिंदुस्तान ॥ ७ ॥

“अमिताभोश्कडे”

ऐ मालिक तेरे बंदे हम

ऐ मालिक तेरे बंदे हम, ऐसे हो हमारे करम

नेकी पर चले और बघी से दले

ताकी हँसते हुए निकले हम ॥ १॥

ये अंधेरा घना छा रहा है, तेरा हस्मान घबरा रहा है

हो रहा बेखबर, कुछ न आता नजर

सुख का सुरज छिपा जा रहा है।

है तेरी रीथनी में जो दम

जो अभावस की करदे पुनम ॥ १॥

जब तुलसी का हो सामना, तब तुही हमें धामना

की बुझाई करे, हम भलाई करे

नहीं बदली की ही कामना।

बढ़ उठे प्यार का हर कदम

और मिते गौर का ये भ्रम ॥ २॥

बड़ा कमजोर है आदमी, अमी लाखों है हसमें कमी

पर तु जो है खड़ा है दयालु बड़ा,

तेरी कृपा से धरती थमी

दिया तुने हमें जब जन्म

तू ही छेले हमारे ये गम ॥ ३॥

“अमित भोक्ते”

उधळीत शतकिरणा ...

उधळीत शतकिरणा ... उधळीत जन हृदया
नभात आला रे ... प्रभात रवि उदया
तिमिराची रजनी गेली रे गेली लया ॥६॥

थरकती चंचल जललहरी, नटली सजली वसुंधरा
मधुमय मंगल स्वरलहरी, चढल्या भिडल्या दिगंतरा
धिन धिन धिंता (२ वेळा) दुंदुभीच्या नादासंगे
अंबरच्या मंदिरात मंद वाजे सनई
जय जय बोला (२ वेळा) कोटी कोटी कंठानी
भारताच्या भविष्याच्या पहाटेच्या समयी
रेऽऽ संपली, तीऽऽ शर्वरी, येऽऽ हा स्वी, याऽऽ अंबरी
उधळीत शतकिरणा ॥१॥

चल करी बंदन नवयुवका, गगनी विलसे नवा स्वी
तुजशी न बंधन कधी पथिका दिसली तुजला दिशा नवी
दिडू दिडू दारा (२ वेळा) प्राण आता इंकारती
तारुण्याच्या सामर्थ्याला कारुण्याची साधु दे
या भूमीला आकाशाचे आशीर्वाद लाभावे
पौरुषाला विक्रमाचे वैभवाचे हात दे
हीऽऽ प्रार्थना, हीऽऽ कामना, हीऽऽ भावना, हीऽऽ अर्चना
उधळीत शतकिरणा ॥२॥

“अमितभोश्कडे”

जमी घुमवारे...

जमी घुमवारे दुमदुमवा रे भारत वीरव गान
या रक्ताला या मातीचा मृत्युंजय अमिमान
उदात्त उज्वल सुंदर मंगल आमुचा देश महान ॥६॥

काश्मिरापासून विहंगम सिंधूसंगमा जावा
नेत्रावती धात चित्रांचा सुंदर साज सजावा
कधी पर्वतराई विशाला कधी अफाट हिरवी राने
कधी झुळझुळत्या गिरीबाला कधी रेतीची मैदाने
गंगोपासून तुंगोपावत अखंड हे वरदान
आमुचा देश महान ॥१॥

किती शेतकरी खळ्यात मळ्यात दिसली
किती कष्टकरी डोंगरदरीत वसती
किती कामकरी घामाने भिजून हासता
कुणी दयावरी पाण्याची शेती कसती
अगणित जनगण बहुभाषी अन् बहुधर्मी बहुवेशी
एक मनाने प्रेमभसाने नांदती भारत देशी
निजकलह विसरले सारा प्रेमाचे जुळले
झुनकारीत आल्या तारा गीताला प्रिती सुवाध
कंपीत मंथर अंतर गाणे प्रेमाचे मधुगान
आमुचा देश महान ॥२॥

कशी साळी झुले - आसामच्या शेतात राया
कशी होडी झुले - केरळच्या पाण्यात राया
कशी येती फुले झेलमच्या बनावत राया
कशी होडी खुले - गौरीच्या वनावत राया
अधीर पदांनी रुधीर धावते एकच ताल त्याला
कोटी कोटी कठांनून आली लहरत ही स्वरमाला
गगनात दुदंभी वाजे थरथरली सुधामाई
दश दिशा प्रकाशित झाल्या , लहरीतून सावार गाई
जय जय भारत जन ललकारत उधळीत पंचप्राण
आमुचा देश महान ॥३॥

“अमितभोश्के”

चरचरच्या सर्व शक्तींनो..

स्वर काळी १

चरचरच्या सर्व शक्तींनो ही आमुची प्रार्थना
कर आम्हाला तिर्भय निर्मळ उजळ द्या जीवना ॥१॥

विद्येवर निष्ठा ठेवू द्या
उद्योगाची काम धरू द्या
साहस शिकवा संयम शिकवा
द्या जीवत चेतना ...
कर आम्हाला तिर्भय निर्मळ ॥१॥

तकी कधी तो गर्व यशाचा
तकी कधी आळस कामाचा
व्देष कुणाचा तकी कधीही
द्या आम्हा प्रेरणा ...
कर आम्हाला तिर्भय निर्मळ ॥२॥

रक्षण करणे या सृष्टीचे
वाटो आम्हां अती मोलाचे
समतेची आणि समतेची
फुलवा सहभावना
कर आम्हाला तिर्भय निर्मळ ॥३॥

“अग्निभोश्कडे”

उंच उंच ...

गगनात...

तिरंगा

उंच उंच गगनात तिरंगा डौलाने फडकतो
हृदयातून जयहिंद ... भारती सूर एक नांदतो ॥धृ॥

भारतमाता जन्मदायीनी अमृतपुत्रांची
राष्ट्रपुरुष घडविता भूमिका तूझी जिजाईची
तुझ्या किर्तीच्या अवनीवरती सुगंध दरवळतो
उंच उंच गगनात तिरंगा ॥ धृ॥ १

नंदनवन तू रम्य मनोहर समग्र विश्वाचे
वसुंधरा तू मूळात सुंदर प्रतिक ऐक्याचे
आम्रतरु जणू वात्सल्याची नित्य सावली देतो
उंच उंच गगनात तिरंगा ॥१॥ २

मनमंदिरी स्थान आईला नित्य आम्ही दिधले
उत्थानास्तव भारतभूच्या जीवन वेचू आपुले
तिची कस्तूरी गंधित माती भाळावर लावतो.
उंच उंच गगनात तिरंगा ॥३॥

“अमितभोश्के”

गीत गा रहे है आज हम

आ गये यहाँ जहाँ कदम, जिंदगी को ढुंढते हुए
गीत गा रहे है आज हम, रागिनी को ढुंढते हुए ॥८॥

अब दिलों में ये उमंग है,
ये जहाँ नया बनायेंगे—
जिंदगी का दौर आज से,
दोस्तों को हम सिखायेंगे—
फुल हम नया खिलायेंगे, ताजगी को ढुंढते हुए ॥९॥

दहेज का बुरा रिवाज है,
आज देश के समाज में—
हुआ तबाह आज आदमी
लुटपाट के समाज में
हम समाज भी बनायेंगे, आदमी को ढुंढते हुए ॥१०॥

फिर ना इश सके कोई दुल्हन,
जोर-जुल्म का न हो निशा
मुस्कुरा उठें धरें गगन,
हम रचेंगे ऐसी दास्ताँ
हम वतन को युं सजायेंगे, रेशमी को ढुंढते हुए ॥११॥

“अमित भोस्ले”

जय जय महाराष्ट्र माझा

जय जय महाराष्ट्र माझा

गर्जा महाराष्ट्र माझा ॥ धृ॥

रेवा, वरदा, कृष्णा, कोयना, भद्रा, गोदावरी
एकपणाचे भरती पाणी मातीच्या घागरी
भीमथडीच्या तट्टांना या
यमुनेचे पाणी पाजा

जय महाराष्ट्र माझा ॥ १॥

भिती न आम्हा तुझी मूळीही गडगडणाया नभा
अस्मानाच्या सुलतानीला जबाब देती जीभा
सह्याद्रीचा सिंह गर्जतो शिवशंभू राजा
दरीदरीतून नाद गुंजला महाराष्ट्र माझा

जय जय महाराष्ट्र माझा ॥ २॥

काळ्या छातीवरी कोरली अभिमानाची लेणी
पोलादी मनगटे खेळती खेळ जीवघेणी
दारिद्र्याच्या उन्हात शिजला निढळाच्या घामाने भिजला
देश गौरवासाठी झिजला
दिल्लीचेही तख्त राखितो महाराष्ट्र माझा

जय जय महाराष्ट्र माझा ॥ ३॥

“अभिरामोश्कडे”

जननी जन्मभूमि

जननी जन्मभूमि, स्वर्ग से महात है
इसके वास्ते ये, तन है मत है और प्राण है ॥ धृ॥ } २ वेळा

इसके कण-कण पे, लिखा रामकृष्ण नाम है (२ वेळा)
धीर वीर रुधीर से भूमि सस्य श्याम है (२ वेळा)
धर्म का ये धाम है, सदा इसे प्रणाम है २ वेळा
स्वतंत्र है वसुंधरा, स्वतंत्र आसमात है
जननी जन्मभूमि ॥१॥

इस की आन पे अगर, जो बात कोई आ पडे (२ वेळा)
इसके सामते जो जुल्म, के पहाड हो खडे (२ वेळा)
शत्रु सब जहात हो, विरुद्ध आसमात हो २ वेळा
मुकाबला करेंगे, हम जो जानमें, ये जान है
जननी जन्मभूमि ॥२॥

इसकी गोद में हजारों, गंगा-यमुना झूमती (२ वेळा)
इस के पर्वतों की चोटियों गगन की चूमती (२ वेळा)
भूमि ये महात है, तिगली इसकी शात है २ वेळा
इसकी जय-पताका पे लिखा विजय तिशात है
जननी जन्मभूमि ॥३॥

“अग्निभोश्कडे”

हा देश माझा...

हा देश माझा, याचे मान जरसे राहू द्या रे....
जरसे राहू द्या ॥ ६॥

हा उंच हिमालय माझा, हा विशाल सागर माझा
या गंगा-यमुना, शेती-घरती, बाग-बागिचा माझा
अभिलाषा याची घरिती, कुणी नजर वाकडी करता
त्या मरण द्यावया, स्फुरण आपुले बाहू पाहू द्या रे, बाहू पाहू द्या ॥७॥

हे हात उत्सुकलेले, दगडांच्या वर्षावाला
रोखा ते लावा काशीला, या देशाच्या प्रगतीला
हे बंदूकश उत्पात, थांबवा उमापुला घात
स्वामर्श न जावो व्यर्थ, काहीसा अर्थ ही येवू द्या रे, अर्थही येवू द्या ॥८॥

जरी अनेक आपुले घर्ष, जरी अनेक आपुल्या जाती
परि अभंग असू द्या, सदैव आपुली, माणुसकीची नाती
द्या सर्व दूर ललकारी, फुंका रे एक तुतारी
संदेश शेष जे, देश मनातील, वाहून जावू द्या रे....
वाहून जाऊ द्या ॥ ३॥

“अग्निभोश्कुडे”

एक टिलाची सिंहगर्जना

एक टिलाची सिंहगर्जना ... दिशा दिशातून घुमते रे
परचक्राची भिती नसे रे ...
चक्र सुदर्शन फिरते रे ॥ ६ ॥

सारेण रेगण गणध पधसां ... सांधण धणण पणरे गेसा

सत्यासाठी पांडव लढले जगावेगळे युद्ध रंगले
महाभारती कृष्णासारथी कर्म करवे बदते रे
चक्र सुदर्शन फिरते रे ॥ १ ॥

सिंहगडावर सिंह गर्जना पावनखिंडीत बाजी पडला
झाशीवाली राणी आमुची देशासाठी लढली रे
चक्र सुदर्शन फिरते रे ... ॥ २ ॥

स्यातंत्र्यावर संकट येता जागृत झाली अवधी जनता
पराक्रमाची शर्य करेती जवात आमुचे लढती रे
चक्र सुदर्शन फिरते रे ॥ ३ ॥

त्याग असे हा अपूर्य आपुला बलिदानातील रम्य सोहळा
भारतमाता कौतुक करते ज्योत भक्तीची जुळते रे
चक्र सुदर्शन फिरते रे ... ॥ ४ ॥

“अग्निभोश्कडे”

स्वागतगीत

इतिहासाच रंग रूप हे
आल या नगरा

स्वागतम् स्वगतम् हा मानाचा मुजरा ... ॥ धृ॥ - २वेळा

दहा दिशांनी गुणीजण आले

सभामंडपी स्वागत झाले

पूर्वनियोजित अपूर्व घडले - २वेळा

सावरल्या नजरा ... ॥ १॥

नमकलच कुणी उपासक

कुणी तपस्वी कोणी उपाधक

शिल्पकार हा सार कल्पक - २वेळा

जीवन या समरा ... ॥ २॥

“अमितभोश्कडे”

दिशादिशातूनी प्रसन्न

स्वर . काली . ५

दिशादिशातून, प्रसन्न होऊन, श्रावण रसरंगतो
रसिकजनांच्या स्वागतास तव निसर्ग हा बहरतो ॥ १० ॥

अष्टदिशांचे मंडप सजतील

निळ्या नभाची कमान झुलती

२ वेळा

रंगीत सुमने गंध उधळती

२ वेळा

भाव नवा जागतो

रसिकजनांच्या स्वागतास तव निसर्ग हा बहरतो ॥ ११ ॥

मंत्रधुनीची चाले कुजबुज

खगजन करी ती मंदमधूर गुज

२ वेळा

पानफुलांतून स्वरतालांचा

२ वेळा

रग नवा उमलतो

रसिकजनांच्या स्वागतास तव निसर्ग हा बहरतो ॥ १२ ॥

“अभिरामोश्कडे”

तुम्हां पाहता

तुम्हां पाहता वाटली धन्यता
चला पाहुण्यांचे करु स्वागता ॥१॥

जणू आज या शारदा मंदिरी
अहो भाव्य की पातले श्रीहरी
जरी सर्व संपन्नता नम्रता
चला पाहुण्यांचे करु स्वागता ॥१॥

करी घेऊनी सदगुणांची फुले
आम्ही ज्ञानवंता सदा पुजिले
मिळो आयुरारोग्य अभ्यागता
चला पाहुण्यांचे करु स्वागता ॥२॥

कुणा शब्द गंगा इथे वाहिली
कुणी ज्ञानयज्ञे मन अपिली
इथे अक्षरांना मिळे स्वार्थता
चला पाहुण्यांचे करु स्वागता ॥३॥

“अमितभोक्ते”

सूर झंकारले... गीत साकारले

सूर झंकारले , गीत साकारले (२ वेळा)
स्वागताला इथे, आज ते गायिले ॥ धृ ॥
ला ला ला , ला ला ला , ला ला (२ वेळा)

वाहनिया येथे, गुणीजनांना (२ वेळा)
गुंफितो आम्ही, या सुमनांना (२ वेळा)
(सांनिध निधप धपमप) } २ वेळा
(सांनिध निधप धपगम)

हर्ष दाटून ये , गीत ओठातले (२ वेळा)
स्वागताला इथे, आज ते गायिले ॥ श ॥

तोषावया , मनास आपुल्या
भावफुले ही लागे फुलाया
(सांनिध निधप धपमप)
(सांनिध निधप धपगम)

हीच सुमनांजली , वाहनिया इथे
स्वागताला इथे, आज ते गायिले ॥ २ ॥
ला ला ला , ला ला ला , ला ला

ऐक माणसा हाक तू झाडांची

ऐक माणसा हाक तू झाडांची
पर्यावरण रक्षण करण्याची ॥६॥

जग सुंदर देखणी शाळा
झाडा वेलींचा फुलवी मळा
प्रदुषण रोखण्या पळा
मग धरणी लावीत लळा
तिच्या कुशीत माया ही ममतेची
पर्यावरणाचं रक्षण करण्याची ॥१॥

सांडपाणी हे बागेत खेळवा
दारी सुंदर फुलबाग फुलवा
गोड सुगंधी सहवास मिळवा
साया सुखात घरकुल झुलवा
शांती लाभेल संसारी स्वर्गाची
पर्यावरणाचं रक्षण करण्याची ॥२॥

स्वच्छ हवा ति सुंदर पाणी
पक्षी गातील मंजूर गाणी
वनश्री ही जगाची राणी
वृक्षागेपत घ्यावे ध्याती
होईल वसुंधरा देखण्या ढगांची
पर्यावरणाचं रक्षण करण्याची ॥३॥

जन्मा येवूत एक करावे
एक झाडाला जीवदात
वतराईचे गुणगात गावे
हिरव्या कुशीत एकरूप व्हावे
लागेल सार्थकी नौका ही जीवताची
पर्यावरणाचं रक्षण करण्याची ॥४॥

“अमितभोस्ले”

हिरवी छाया हिरवी माया

हिरवी छाया हिरवी माया } २ वेळा
पानोपानी हिरवी किमया }
पाऊस हिरवा ५ तुषार हिरवे २ वेळा
स्नेहा निमंत्रण (२वेळा) हिरवे हिरवे हिरवे हिरवे ॥ धृ ॥
लालाला लालाला लालाला लालाला

झाडे हिरवी वेली हिरव्या } २ वेळा
डोंगर हिरवे दया हिरव्या }
सृष्टी हिरवी वृष्टी हिरवी २ वेळा
जिकडे तिकडे हिरवे हिरवे हिरवे हिरवे ॥ १ ॥
ला लाला लालाला लालाला लालाला

या सृष्टीच्या हिरव्या राती } २ वेळा
चमचम करिती पाचूही हिरवे }
हिरव्या राती हिरव्या पाती २ वेळा
खेळ खेळती मत मत हिरवे मत मत हिरवे ॥ २ ॥
मत मत हिरवे मत मत हिरवे ला ला

स्वर्गाति आकाश गंगा

स्वर्गाति आकाश गंगा ... गंगेला सोनेरी घाट
घाटाला पायऱ्या शंभर ...
झाला आनंद आली बहार ॥६॥

घाटाशी लावीला एक एक स्वर्गीय कल्पतरु
तरुला फांद्या शंभर ...
झाला आनंद आली बहार ॥१॥

तरुच्या फांदीवर फुलं फुलती तक्षत्रांची
फुलाला पाकळ्या शंभर
झाला आनंद आली बहार ॥२॥

सुटलं वार जोरात फुले विखरली पाण्यात
तरंग उठले शंभर
झाला आनंद आली बहार ॥३॥

गंगेला आला पूर अहो पूराचं पाणी चढलं
बुडाल्या पायऱ्या शंभर
झाला आनंद आली बहार ॥४॥

आनंदाचे गाणे

चला चला गाऊ चला आनंदाचे गाणे
आनंदाचे गाणे गाऊ चला आनंदाचे गाणे ॥ ८ ॥

फुलपाखरांचे पंख घेऊनी उडु बागडू घुंद होऊनी
वाऱ्यासंगे नाचू चला, छेडू या तराणे ॥ ९ ॥

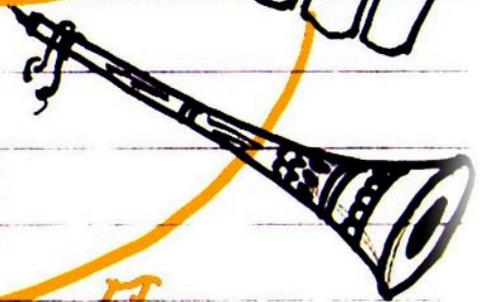
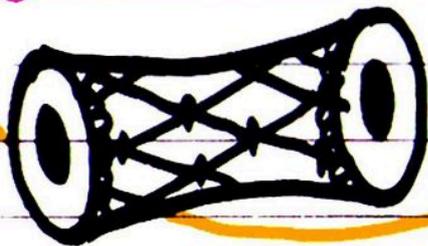
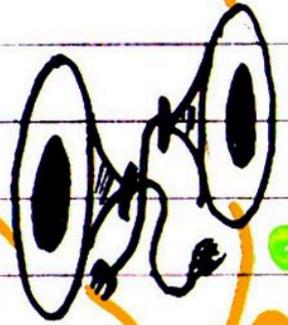
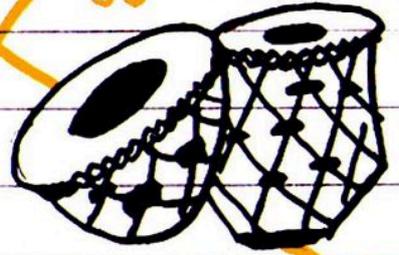
फुलाफुलांचे रंग घेऊया झाडे जशी उंच तसे उंच होऊया
हिरवे हिरवे रान सारे, हिरवी हिरवी पाने ॥ १० ॥

आभाळात काहितरी नवे पाहूया नवे नवे पाहताना नवे शोधूया
गीत नवे शब्द नवे गाऊया नव्याने ॥ ११ ॥

सुमन्यायुग बजा बजातु

सुम न्यायुग बजा बजातु ॥१॥
ठण-ठण-ठण-ठण घंटी बजातु
घों-घों-घों घों घोंघु बजातु ॥२॥
ढम् ढम् ढम् ढम् ढोलु बजातु
छुम् छुम् छुम् छुम् छुंगुलु बजातु ॥३॥
झन् झन् झन् झन् झंगुलु बजातु
भी भी भी भी भींगु बजातु ॥४॥
पिंव पिंव पिंव पिंव पुंगु बजातु
तडम् तडम् तडम् तडम् तडगा बजातु ॥५॥
ट्रिं, ट्रिं, ट्रिं, ट्रिं घंटी बजातु
स्क्रींग स्क्रींग स्क्रींग स्क्रींग सतरा बजातु ॥६॥
धीन धीना धीन, धीन, धीना, धीनु तुबला बजातु
डुबांग डुबांग डुबांग डुबांग ठोलकी बजातु ॥७॥
सरिगम-सरिगम पेटी बजातु
रामु नारायण बजा बजातु ॥८॥

ढगांचं घरटं सोडून दूर

ढगांचं घरटं सोडून दूर

पावसाचं पाखरू आलय दूरून

अलगद त्याच्या पंखावरून... घेईन फिरून मी घेईन फिरून ॥ धृ॥

घेतलीया गिरकी वाऱ्यावर

हळूच डोलतंय तालावर

अलगद फुल मी घेईन खूडून... घेईन खूडून मी घेईन खूडून ॥

आलय माझ्या मित्राचं घर

हळूच म्हणेत मी खाली उतर

वेईन हात मी त्याला दूरून... त्याला दूरून मी त्याला दूरून ॥

“अमितभोस्ले”

गंपूते केले साबणाचे फुगे
छोटे गेले पुढे मोठे राहिले मागे

एक फुगा अहा अहा एक फुगा

एक फुगा बाबांच्या घड्यावर बसला

गंपूला तो डोळाच वाटला ...

एक फुगा आजीच्या हातावर बसला

गंपूला तो लाडूच वाटला

एक फुगा ताईच्या वेणीवर बसला

गंपूला तो मोतीच वाटला ...

एक फुगा आईच्या गालावर बसला

गंपूला तो पापाच वाटला ...

गंपू

केले साबणाचे फुगे

अभिाभोरकुडे

रेल में छननन होय रे

कृतीयुक्त गीत

रेल में छन नन छननन होय रे ॥ ६॥

रेल में बैठे दो पंजाबी, रेल में बल्ले बल्ले होय रे ।
रेल में बैठे दो गुजराती, रेल में लमछो केम छो होय रे ।
रेल में छननन छननन होय रे ॥ ७॥

रेल में बैठे दो मारवाडी, रेल में मारी राम तारी राम होय रे ।
रेल में बैठे दो बंगाली, रेल में कता कता भाला भाला होय रे ।
रेल में छननन होय रे ॥ ८॥

रेल में बैठे दो तेलगु भाई, रेल में इडली डोसा सांबर वडा होय रे ।
रेल में बैठे दो कन्नड भाई, रेल में इदीर इल्लग नादीर इल्लग होय रे ।
रेल में छननन छननन होय रे ॥ ९॥

रेल में बैठे दो मराठी भाई,
रेल में विठ्ठल विठ्ठल पांडुरंगा होय रे ।
रेल में छननन छननन होय रे ॥ १०॥

“अमित भोखड़े”

पळत पळत गेलो मी सासुरवाडीला

पळत पळत गेलो मी सासुरवाडीला

सासूने दिली घोंगडी बसायला
टेचतय गड्या आता टेचतय गड्या
पळत पळत गेलो

सासूने दिली चटणीभाकर खायला
तीखट लागतय गड्या आता तीखट लागतय गड्या

सासूने दिली सायकल बसायला
उन लागतय गड्या आता उन लागतय गड्या

सासूने दिली गाडी चालवायला
सासूने दिली बायको सेवतीला
जमलच गड्या आता जमलच गड्या

पण....
जड झाली गड्या आता जड झाली गड्या.

“अमित भोस्ले”

गाण्यातून गोष्ट

एक होती म्हातारी ... जाई लेकीच्या घरी ... काठी टेकीत टेकीत जाते ... जाते जंगलातून ... ओहेही जाते जंगलातून ... गुहेतून आले वाघोबा ... लांडगोबा अन् कोल्होबा ... म्हातारीला म्हणू लागले ... खाऊ का तुला ... गअअ खाऊ का तुला ... म्हातारी मग घाबरली ... थरथर कापू लागली ... हात जोडेनी म्हणू लागली ... जाऊ द्या मला ... हेएए जाऊ द्या मला ... लेकीच्या घरी जाऊन येते ... तूप शेटी खाऊन येते ... घाष्टपुष्ट होऊन येते ... मग मला खा ... हेएए मग मला खा म्हणणे तीचे ऐकले ... म्हातारीला सोडले ... काठी टेकीत टेकीत गेली लेकीच्या घरी ... लेकीच्या घरी गेली ... तूपशेटी खाल्ली ... घाष्टपुष्ट झाली ... काठी टेकीत टेकीत आली ... आली जंगलातून ... ओहेही आली जंगलातून ... गुहेतून आले वाघोबा ... लांडगोबा अन् कोल्होबा ... म्हातारीला म्हणू लागले ... खाऊ का तुला ... गअअ खाऊ का तुला ... थांबा थांबा सारे जण ... ऐका ऐका सारे जण ... हात पाय डोके माझे ... आघी खाते कोण ... हेएए आघी खाते कोण ... मी मी म्हणू लागले ... आपसांमध्ये भांडू लागले ... कशाची म्हातारी कशाची कोतारी ... मला नाही ठाऊक ... चल रे भोपळ्या टुणूक टुणूक

चल रे भोपळ्या टुणूक टुणूक

“अमित भोश्के”

चिमणीचं लग्ना

वनगडी कोण कोण बोला माझ्या चिमणीच्या लग्नाला

काव काव करित कावळा आला
ताटातली करंजी घेऊन गेला
इथेच घोटाळा झाला माझ्या चिमणीच्या

भ्रशरी मारत गळड आला
कोंबडीच पिल्लू घेऊन गेला
इथेच घोटाळा झाला

शुई शुई नाचत मार आला
लाहोरी करवली घेऊन गेला ..
इथेच घोटाळा झाला

तरंगत तरंगत पोपट आला
ताटातला पेरू घेऊन गेला ...
इथेच घोटाळा झाला

“अमितभोश्के”

घोय घोय

पाऊस

घितांग तांग घितांग तांग
घितांग तांग तांग

घोय घोय पाऊस पडतोयरे (घितांगतांग)
माझ्या मनीचा मोर
कसा नाचतोयरे (तकीटघा)

पाऊस रनात, पाऊस पनात
पाऊस वाऱ्यात, डोंगर दऱ्यात
टेरेस बाल्कनी मिजवून जातोयरे (घितांग तांग)
माझ्या मनीचा मोर कसा नाचतोयरे (तकीटघा)

झिम्मड पाऊस वेल्हाळ वाटतो
नदीत तुफान दुयडी वाहतो
रेनकोट नसताना पाऊस गाठतोयरे (घितांग तांग)
माझ्या मनीचा मोर कसा नाचतोयरे (तकीटघा)

मुसळघारांनी पडतो पाऊस
वाकडा तिकडा कोसळतो पाऊस
चारही दिशांनी पाऊस झोडतोयरे (घितांग तांग)
माझ्या मनीचा मोर कसा नाचतोयरे (तकीटघा)

॥ अमित भोस्ले ॥

छडी नका मारु जी...

गुरुजी छडी नका मारु जी
लागतथ हातावरी ॥ धृ॥

शाकेच्या दारात कोण ग उभी
शाकेला येते मी गुरुजी

अवंदाच ग वरीस बाई मी सहावं गाठलं ग
शिक्षणासाठी पहिलं पाऊल शाकेत टाकलं ग
रडू येतथ वरचेवरी
आईची आठवण हेराण करी ... ॥ १॥

शब्द वाचता वाचता माझी मात दुखू लागली ग
अंक लिहता लिहता माझी बोटं दुखू लागली ग
उलटे अक्षर काढले जरी
आरसा त्याला सुलटे करी ॥ २॥

गुरुजी छडी नका मारु जी
लागतथ हातावरी ॥

“अमितभोस्ले”

लाटांवर लाटा

लाटांवर लाटा सागराच्या लाटा
आल्या रं ९९९ आल्या रं ९९९
आरं जोसात मार कलं मार कलं रं
हैर्या हो ९ हैर्या हो ९ हैर्या हो ९ हो हैर्या ॥ ६॥

चौतीच्या चांदाची कोर लाजरी } (२ वेळा)
पाण्याशी होडी कशी इंगुज लाविली }
निक्या सावळ्या ९ दाही दिशा (२ वेळा)
झाल्या रं ९९९ झाल्या रं (२ वेळा)
आरं जोसात मार कलं मार कलं रं
हैर्या हो ९ हैर्या हो ९९ हैर्या हो ९ हो हैर्या ॥ ७॥

होडीवर आज चला नाचू गाऊया } २ वेळा
खंडोबाच्या रूपानं देव पाहूया }
आता मनाला भीती कशाची (२ वेळा)
नाही रं ९९९ नाही रं ९९९ (२ वेळा)
आरं जोसात मार कलं मार कलं रं
हैर्या हो ९ हैर्या हो ९९ हैर्या हो ९ हो हैर्या ॥ ८॥

घंटा झाली टण् टण् टण्

घंटा झाली टण् टण् टण्
शाळा सुटली हूं हूं हूं
घंटा झाली शाखा सुटली
दफ्तर पाटीवर घ्यायचं रस्त्याच्या कडेनं चालायचं
बाबा रस्त्याच्या कडेनं चालायचं ... ॥१॥
डिंग डॉंग , डिंग डॉंग , डिंग डॉंग डिंगाक

इकडून गाडी तिकडून गाडी मध्येच रिक्षा येते
रिक्षेमागून सायकल , स्कूटर धक्का देवून जाते
या धक्क्यांन आम्हा मुलांचं चूकून फ्रॅक्चर कायचं ...
रस्त्याच्या कडेनं चालायचं ॥१॥

रस्ता ओलांडण्यापूर्वी उजवीकडे पाहू
अर्धरस्ता ओलांडल्यावर डावीकडे पाहू
डावं उजवं करित करित घरी आपल्या जायचं ...
रस्त्याच्या कडेनं चालायचं ॥२॥

कुणी कुणाशी भांडायचं नाही
कुणी कुणाला ढकलायचं नाही
हस्त खेळत गप्पा मारत घरी आपल्या जायचं
रस्त्याच्या कडेनं चालायचं ॥३॥

“अग्निभोक्ते”

आली आली हो भागाबाई

तीनं साडी आणा म्हटली आणली
तीनं चोळी आणा म्हटली आणली
तीनं नथ आणा म्हटली ... आणली
तीनं बुगडी आणा म्हटली ती बी आणली
दाजीबाच्या वाड्यात गडबड झाली ३ वेळा
अहो, माडीवरची मंडळी खाली आली ३ वेळा
अस काय झालं महाराज?... मग ऐका ss

आली आली हो भागाबाई

भागाबाई बसली हद्दून
अन् लग्नाला बसली नद्दून
तिथं नवऱ्याचा पत्ताच नाही ... आली आली हो भागाबाई

अहो एकदा भागाबाई निघाली जत्रला
१०० रुपय बांधल पदुराला
तिथं मांजर आडवुचं गेली ... आली आली हो भागाबाई

भागाबाई पडली इरला
ह्यो बापई नवरा मरला
ह्याच्या नाकाच पत्ताच नाही... आली आली हो भागाबाई
अशी आमची भागाबाई शाहणी, तिच्या जन्माची झाली कहाणी.. कडपातुर एकलच राहि

“अमित भोस्ले”

आकार

चला चला चला आकार काढू चला
५ ० ० ची पाहूया कला ॥ ६ ॥

तीन घेतल्या काड्या त्यांची टोके जोडून पहा
तीन कोन तीन बाजू आहेत हे त्याला
विक्ष गोळी समोशाला आकार हा आला ॥ ७ ॥

आयताला चार बाजू चार काटकोन
समोष्ट्या बाजूमध्ये आहे साख्येपण
वही पाली पुस्तकाला आकार हा आला ॥ ८ ॥

चौरसाला चार बाजू चारही समान
शिरोबिंदू चार नि सर्व कोन काटकोन
चौरंग नी सनालाला आकार हा आला ॥ ९ ॥

चौरस आणि आयत यात फरक हो काय
प्रत्येकाचा कोन तर काटकोन हाय
बाजूच्या समानतेत फरक हो झाला ॥ १० ॥

वक्ररेषेपासुनी वतूळ बने छान
केंद्रबिंदूपासुनी त्याचे अंतर समान
ताट तवा बांगडीमध्ये आकार हा आला ॥ ११ ॥

अमितभोश्के

सुसा व कासवाची गोष्ट

(चाल - खंडेरायाच्या लग्नाला)

सुसा आणि कासवाची
एकदा शर्यत लागली
शर्यत लागली ... दीघांची शर्यत लागली ... ॥ ६॥

सुसा धावत जाई दूर ...
कासवाच्या नेहमी म्हेरुं
हळुहळू कासवाची चाल ...
काय करेल सांगा बिचारुं
पुढे सुसा मागे कासव ... शर्यत लागली ... ॥ ७॥

पुढे पाहून गाजर शेत ...
सुसा बसला खुशाल खात ...
सुसा असताना झोपेत ...
कासव पुढे गेले पाहत -2
संधे गतीने जाऊन ... शर्यत जिंकली.. कासवाने शर्यत..

गर्व झाला हेता सुशाला
गर्व करावा ही कशाला -2
मनी घरुया उगापुल्या
कासवाच्या सातत्याला -2
दिसुने कथा गायली ... घर गर्वाचे खाली ... शर्यत जिंकली

“अमितभोस्ले”

दख्खणच्या ग राणी मला मुंबईला जायचंय

झुकझुक मला मुंबईला जायचंय ॥ ६॥

समुद्राच्या लाटांमध्ये मला खेळायचंय

मऊ मऊ वाळूमध्ये मला लोळायचंय ॥ ७॥

वाघ सिंह हत्ती घोडे जवळून बघायचंय

घोहागाडीमध्ये मला रपेट करायचंय ... ॥ ८॥

बटाट्याचा वडा मला खाऊन बघायचंय

गार गार सरबत मला नळीने प्यायचंय ... ॥ ९॥

लोळावळ्याच्या चिककीचा खाऊ खायाचाय

उंच उंच बिल्डिंग मला जवळून बघायच्यात ॥ १०॥

चाळणीतलं पीठ म्हणे चाळ मला तीट

चाळ म्हणे तीट म्हणे चाळ मला तीट ॥

कोपऱ्यातली काठी

कोपऱ्यातली काठी म्हणे लागेन तुझ्या पाठी

लागेन तुझ्या पाठी ५५ लागेन तुझ्या पाठी ... ॥

पावसाचा वारा

पावसाचा वारा म्हणे गारा वेच गारा

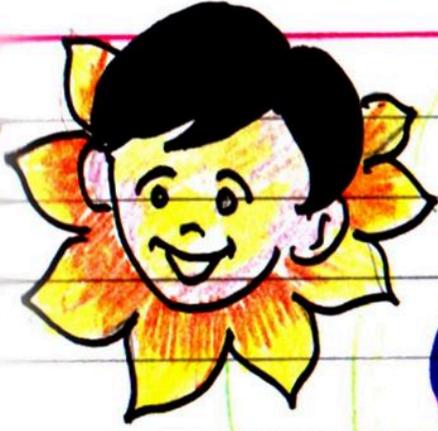
गारा वेच गारा म्हणे गारा ... ॥

कडईतील पुरी

कडईतील पुरी म्हणे किती मी गोरि

किती मी गोरि म्हणे गोरि

“अभिरामेश्वर”

मकई का फूल

एकदा,

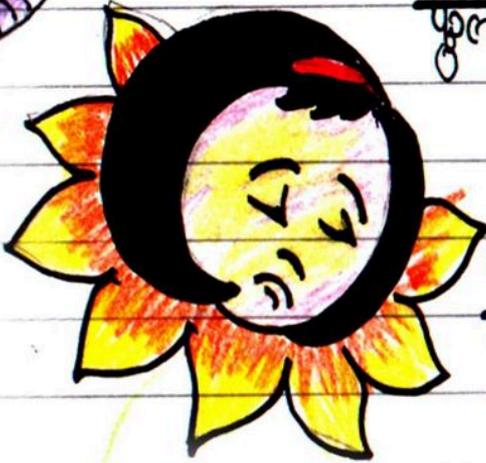
मुले झाली फुले, फुले झाली मुले,
मुले वासली वागेत, फुले गेली शकते।।

भुंग्याला लागला गेलो मुलांभोवती फिर,
फुले लागली शकते धडा पार करु ॥

भुंग्याला मुलांचा वासर येईना,
फुलांचा धडा पारच होईना ॥

मुले बिचारी वागेत सुकली,
फुले बिचारी वेरता चुकली ॥

वागेत मुलांचे तोंड झाले कडू,
शकते फुलांना कोसळले रडू ॥

“अमित भोस्ले”

शिक्षण आमुचा हक्क

शिक्षण आमुचा हक्क आहे, आम्ही तो बजावणार ,
रोज शाळेत जाऊन, आम्ही खुप खुप शिकणार ...

खुप मित्र, खुप मैत्रीणी मज्जाच मज्जा येणार ,
अभ्यास, खेळ नाच गाणे, यात आम्ही रमणार ...

परीक्षेचा ताण नाही, सहज शिकत राहणार

आनंदाने पुढच्या वर्गात नक्कीच आम्ही जाणार ...

वाचन लेखन गणिताबरोबर गणी आम्ही म्हणणार

सुंदर सुंदर चित्रे काढून त्यात रंगही भरणार ...

अपंग अंध विकलांगांना

मदत आम्ही करणार ,

सारे मिळून अभ्यास करून

मोठे आम्ही होणार

“अभिरामोशुद्धे”

— आनंदाची शाळा —

लललला ... लललला ... ललललललला ला ...
आनंदाची शाळा आमची, आनंदाची शाळा
हिरव्या हिरव्या सुरावटीचा आम्हा लागला लळा
आम्हा लागला लळा ॥ ६ ॥

खळखळ वाहे नदी, विहीर
अन् हुळहुळणारा वारा
भाषा हिरवी, कविता हिरवी हिरवा रंगापिसारा
क्षुणाक्षुणाला चित्र रंगवी, आकाशाचा फळा
हिरव्या हिरव्या सुरावटीचा आम्हा लागला लळा ... ॥ ७ ॥

हिरवी झाडे, हिरवी पुस्तके
हिरवे दप्तर झाले
जण पाचुचा घुरा लाडूनी एगरे जग हे नटले
झाडा मधुनी हुलतो सुंदर वेलीचा झीपाळा
हिरव्या हिरव्या सुरावटीचा आम्हा लागला लळा ॥ ८ ॥

परीराणीच्या गोष्टी कळती
अन् प्रयोग जादुचे
शाळा असली आम्हास वाटे जग हे मौजमेजचे
क्षण वेचाया आनंदाचे सर्व जाहले गोळा
हिरव्या हिरव्या सुरावटीचा आम्हा लागला लळा ॥ ९ ॥

आनंदाची शाळा आमची आनंदाची शाळा .

— आशा भोसले —

शाळा आमची आहे किती छान

स्वर काळी- 3

लाऽ ला ला लाऽ ला ला लाऽ ला ला लाऽ

शाळा आमची

शाळा आमची आहे किती छान

नि आम्ही रोज शाळेत येणार ॥ घृ॥

लाऽ ला ला लाऽ

खेळ गाणी गोष्टी इथे रंगणार

अभ्यासही इथे करणार नि आम्ही रोज शाळेत येणार ॥ १॥

लाऽ ला ला लाऽ

नवीन नवीन गोष्टी सगळ्यांशी दोस्ती

इथं आम्ही सारं शिकणार नि आम्ही रोज शाळेत येणार ॥ २॥

लाऽ ला ला लाऽ

लिहूनी वाचूनी शिकूनी सवरुनी

अफलातून होऊनी जाणार

नि आम्ही रोज शाळेत येणार

॥ ३॥

लाऽ ला ला लाऽ

“अभितोश्चुडे”

पळत पळत गेलो मी ...

माझ्या शाळेत ...

पळत पळत गेलो मी Z.P. शाळेत ...

गुरुजींनी दिले फुले स्वागतार्थ
आनंद वाटतेय गड्या आता

आनंद वाटतेय गड्या ... ॥१॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी दिल्या गणवेश घालायला
मस्त दिसते गड्या आता ,

मस्त दिसते गड्या ... ॥२॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी गेले खेळ खेळायला
मज्ज्या वाटते गड्या आता

मज्ज्या वाटते गड्या ... ॥३॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी दिले वरणभात खायला
पोट भरलं गड्या आता

पोट भरलं गड्या ... ॥४॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी दिले पाटीपेन्सिल लिहायला
लिहायला शिकलो गड्या आता

लिहायला शिकलो ... ॥५॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी दिले पुस्तक वाचयला
वाचन शिकेल गड्या आता

वाचन शिकेल ... ॥६॥

पळत पळत गेलो मी ...

गुरुजींनी केले संस्कार मनाला
माणूस बनलो गड्या आता

माणूस बनलो गड्या ... ॥७॥

अमित भोस्ले

आली आली पारु शाकिला

आली, आली, आली पारु शाकिला

शिक्षणाचा शुभारंभ झाला, अज्ञानावर प्रहार पहिला ।

आली, आली, आली पारु शाकिला ... ॥ १ ॥

बाई, गुरुजींच्या सुखी मायेचा झरा,

लाजरी, बुजरी पारु लागली बोलू तरतरा ।

ओढ शाकिली लागली मनाला, केले दंडवत, विद्या राघनेला

आली, आली, आली पारु शाकिला ... ॥ १ ॥

खेळ, गाणी, गोष्टींमुळे सरली मीती,

भ्रमतांच्या सागरात हुंबली किति ।

निसर्ग सारा तिचा मित्र झाला, केले आपलेसे वाया पावसाला

आली, आली, आली पारु शाकिला ... ॥ २ ॥

मूल्य शिक्षणाचे विज मनी रुजले,

बाल फुल शाकिलीमध्ये फुलू लागले ।

हक्क आपुला तिला हा मिळाला, नाही इशारा ती अब्याचाला

आली, आली, आली पारु शाकिला ... ॥ ३ ॥

शुभाशिल पारु आद्याशच्या कुबड्या, विकासाच्या प्रवाहात घेऊनी उड्या ।

तीड देईल, भ्रमण वादळाला, नाव नेईल सुखाने तटाला.. उरली आली... ॥ ४ ॥

“अमित भोस्ले”

तात्याची पुस्तक

चल शाळला चल चल तारा
नेको एड्डू वू घरच्या घरा

पिक वाय पाणी, नाचू गाऊ गाणी,
टोला पुढं नेऊ या साथे ॥ ६॥

या जंगलची किताब वाचू
वारा गाणी गातो तू मी नाचू
अक्षरानं लिहू, गणितानं मोजू
चल शोधूया ज्ञानाचा खरा ॥ ७॥

नेको डरु फीणाला वू ऐणी, या देशाची आहेस तू घनी
लिख वचायचा, सारं शिकायचा, एस्ता लोकशाहीचा खरा ॥ ८॥

चल झटपट शाळला पोरी, उठ हाती घे देशाची दोरी
लष्क शिकायचा, नीट नगायचा, आणि मानान आपुल्या घरा ॥ ९॥

शाळा बदलली वध-वध वाई, आता वरुजी नाचे गाई
नाव दाखल करू, येज नियम धरू, खेळ खेळत शिकवायचा ॥ १०॥

“अमितभोश्के”

आई माझी

आई माझी मायेचा बुरागु
दिला तीन जीवना उराकान ॥ ६० ॥

आईवडील माझे राव
काय बुरागु त्यांचे उपकार
जीवनाच्या वाटेवरुती
किती असतो त्यांचा आघार
आई माझी

॥ ६१ ॥

तळपत्या उन्हात अन् बुरखबुरखत्या गुनात
राहीलिस नु माझ्यासाठी कुळाच्या घामात
कधी मिळल मुठभुर घास, कधी घडे तिला उपवास
आल्या मातीतून चालतांना तुडवील कुट्यांचे फास
आई माझी

॥ ६२ ॥

नमीची चांदणी लू चंद्राची कोर
शितल तुझी छाया मेल्ले हवी जीवनभर
तुझा शितल छायेमध्ये
उभं आद्युष्य जगेन
आई देवापाशी मी गं तुला जन्मोजन्मी मागेन
आई माझी

॥ ६३ ॥

“अमितभोस्कडे”

आई

तुझे उपकार फिटणार नाही....

॥ आई तुझ्या मुर्तीवाणी
या जगात मूर्ती नाही
अनमोल जन्म दिला मं आई
तुझे उपकार फिटणार नाही...॥

बालपणी मी खेळत खेळत
होतो जवळ राहू
असमंजसही गोड पाजला होता पात्र
तुझ्या या उपकाराची कधी जणूच झाली नाही...॥

शालेतून घरी येताना
आई उशीर मजला होई
गलोगल्ली पाहत फिरे अन् हाका मारी
तुझ्या या प्रेमाची कधी जणूच झाली नाही... ॥

अनमोल जन्म दिला मं आई
तुझे उपकार फिटणार नाही...॥

“अमित भोस्ले”

पसायदान

आता विश्वात्मकं देवं । येणे वाच्यते लोषावे ।
लोषोनिं मज द्यावे । पसायदानं हें ॥

(आता सर्व विश्वाचा आत्मा जो परमेश्वर त्याने या वाङ्मय
यज्ञाने संतुष्ट होऊन मला इतके पसायदान द्यावे.)

जे खळांची व्यंकटी सांडो । त्या सत्कर्मी रती वाढो ।
भूतां परस्परे पडो । मैत्र जीवाचे ॥

(की वृक्षांची वाकडी नजर सरळ होवी, आणि त्यांच्या
अंतःकरणात सत्कृत्यांबद्दल प्रेम वाढिस लागो आणि सर्व
भूमात्रांमध्ये परस्पर जीवाची मैत्री उत्पन्न होवी.)

दुरितांचे तिमिर जावो । विश्व स्वधर्म सुर्ये पाहो ।
जो जे बांछील तो ते लाहो । प्राणीजात ॥

(पापाचा अंधार नष्ट होवी, आणि आत्मज्ञानाच्या प्रकाशाने
सर्व विश्व उजळो, मग जो जो प्राणी जो जे इच्छित, ते ते
त्याला लाभो.)

वर्षत सकळ मंगळी । ईश्वरनिष्ठांची मांदियाळी ।
अनावस्त भूमंडळी । भेटतु भूतां ॥

(आणि सर्व मंगल्याचा वर्षाव करणारे जे संतसज्जनांचे
समुदाय, त्यांची भेट या भूतलावर सर्व भूतमात्राला अखंड होवी)

चला कल्पतरुंचे आख्य । चेतना चिंतामणीचे गांव ।
बोलते जे अणव । पीयूषाचे ॥

(हे संतसज्जनां म्हणजे चालत्या कल्पवृक्षांचे अंकुर होत,
किंवा हे चैतन्यरूपी चिंतामणीरत्नाचे गाव अथवा
अमृताचे बोलते सागर समजोत.)

चंद्रमे जे अलांछन । मार्तंड जे तापहीन ।
ते सर्वाही सदा सज्जन । सोयरे हेतु ॥

(कलंकहीन असा जो चंद्र किंवा तापहीन असा जो सूर्य,
तसे हे साद्युसज्जन सर्वांचे सततचे सोयरे आहेत.)

किंबहुना सर्व सुखी । पूर्ण होऊनी तिन्ही लोकीं ।
भ्रान्ति आदिपुरुषी । अखंडीत ।

(सांश, तिन्ही भुवने अद्वैतसुखाने परिपूर्ण करून
आदिपुरुषाच्या भजनाला अखंडपणे लागोत.)

आणि ग्रंथोपजीविये । विशेषी लोकी हये ।
दृष्टादृष्टविजये । होआवे जी ॥

(आणि विशेषतः या लोकी ग्रंथावरच ज्यांचे उपजीवन
आहे, त्यांना ऐहिक व पारलौकिक सुखांचा लाभ घडो)

तथ म्हणे श्री विश्वेश्वराओ । हा होईल दान पसावो ।
येणे वरं ज्ञानदेवो । सुखिया जाला ॥

(हे ऐकताच विश्वेश्वर प्रभू म्हणाले, हा प्रसाद तुला
दिला आहे, या वरदानाने ज्ञानदेव फार सुखी झाला.)

